

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Νάτος· με το βλέμμα του, όπως πάντα, ίσια στραμμένο στο βλέμμα μας, να καθπλώνει τον χρόνο, να εγκαλεί νοερά τις εικόνες του έργου του. Οι φυσιογνωμιστές θα έλεγαν ότι η αλήθεια ενός έργου φανερώνεται στα χαρακτηριστικά του προσώπου που το δημιουργεί. Στον τρόπο που κοιτάει τα πράγματα και αναζητάει το αποτύπωμα της ουσίας τους, τα ξεφοντάρει με τη φαντασία του και τα τοποθετεί στο δικό του φόντο και πλαίσιο. Στο βλέμμα του. Αναζητώ στον κατάλογο-λεύκωμα, έκδοση του Φεστιβάλ, με εικόνες από τις ταινίες του, που έχει τον τίτλο *shop-carté*, να βρω μια δική του εικόνα, μια φωτογραφία του προσώπου του-ενός από τους ομορφότερους τύπους Έλληνα άνδρα, όπως έλεγε, νομίζω, ο Τσαρούχης. Δεν υπάρχει καμία ή εκεί που θα έπρεπε να βρίσκεται υπάρχει ένα γυαλιστερό, μαύρο κενό. Σαν το αρνητικό σε κάτι που λείπει. "Η εικόνα", λέει ο ίδιος, "ορίζει με ακρίβεια το φανερό, αγνοεί προκλητικά εκείνο που δεν φαίνεται, καταγράφει και συγχρόνως προκαλεί τον θεατή της να την αντιμετωπίσει σαν σημείο εκκίνησης ή σαν τέλος κάποιας αφήγησης που προηγήθηκε". Σκέφτομαι: ο Νίκος Κούνδουρος είναι εικόνα, είναι οι εικόνες του και είναι η εικόνα του. Αυτό που λείπει από τις εικόνες του όταν ακινητοποιούνται κι αυτό που αξίζει σ' αυτές ακόμα κι όταν είναι ακίνητες. Τί ακριβώς είναι αυτό, δεν ξέρω να πω. Κοίτα, ψάξε και βρέστο.

Σωτήρης Ζήκος

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Ψάρια τον Αύγουστο / Mizu no naka no hachigatsu

του Yoichiro Takahashi (Ιαπωνία, 1998)

Δεν είστε άνθρωποι ή μαθητές γυμνασίου. Είστε μόνο ψάρια. Και μην προσπαθήσετε να πολεμήσετε το νερό". Μ' αυτή τη φιλοσοφία εκπαιδεύεται η σχολική κολυμβητική ομάδα ενός γυμνασίου του Τόκιο. Μια φιλοσοφία που την πολεμάει με το κέφι του για ζωή, ο Κένζι, ο πιο αντιδραστικός της ομάδας που δεν μπορεί να χωρέσει στην πειθαρχημένη ζωή ενός αθλητή.

Οι δικές του παρέες είναι άνθρωποι του δρόμου. Οι Βραζιλιάνοι εργάτες που ζουν στην περιοχή, οι άνθρωποι που μένουν στα πλοία του γειτονικού λιμανιού και μια μπαργούμαν. Αν' αυτούς συλλέγει εμπειρίες μέχρι που τον βρίσκει ο έρωτας, στο πρόσωπο μιας συμμαθήτριας

του. Αυτή όμως προτιμάει τον πρωταθλητή της ομάδας από τον Κένζι, που περιπλανιέται στις γειτονιές του Τόκιο, ως τυχοδιώκτης. Τώρα η εφηβική τρέλα του Κένζι πρέπει να λογαριαστεί με ενήλικα διλήματα και καθώς είναι καλοκαίρι - μέρες ξεγνοιασιάς και ξεφαντώματος - τα πράγματα γίνονται ακόμα πιο δύσκολα.

Μια γλυκιά και τρυφερή ταινία για τις νεανικές καρδιές που ανθίζουν πρώιμα και αναγκάζονται να "γεράσουν" το ίδιο πρώιμα για να μπουν στον κόσμο των μεγάλων. Φυσικές ερμηνείες από ερασιτέχνες ηθοποιούς και όμορφη κινηματογράφηση της αποβάθρας του Τόκιο από τον Ιάπωνα Takahashi που άφησε πίσω του το ντοκυμαντέρ για να ασχοληθεί με τη μυθοπλασία. Η πρώτη του αυτή δουλειά, που θα μπορούσε να έχει και τον τίτλο *Άγρια Βλαστάρια*, γυρίστηκε αρχικά σε φιλμ 70mm και μετατράπηκε αργότερα σε 35mm, με τη χρήση της τελευταίας τεχνολογίας λείζερ αλλά ειδικής επεξεργασίας στο χρώμα.

Τ.Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1998

Το Αίνιγμα του Γιάννη Σολδάτου

Μέντοράς της κάποτε και πρώτος της δάσκαλος, που τον έχει εξιδανικεύσει και στα μάτια της φαντάζει ως ο τραγικός Οιδίποδας. Τα αδέξια σχέδια της συμμορίας του Κολωνού για την κλοπή των αρχαίων της Ακαδημίας Πλάτωνος έχουν τραγική εξέλιξη για την παρέα. Ένα κλεφτρόνι σκοτώνεται και μένει στα αζήτητα του νεκροτομείου. Το παλιό σχολείο έγινε μπουρδέλο, η Αντιγόνη δεν είναι παρά μια φτηνή πόρνη και αυτός α-

κόμα ο πατέρας - στρατηγός "αποδεικνύεται ένας κάλπικος ήρωας, υποστηρικτής ενός νόμου και μιας ηθικής τάξης, που ο ίδιος ευτέλισε". "Η βουή του μύθου και της Ιστορίας επιβάλλουν τους όρους του παιχνιδιού τους" στη σύγχρονη και, όπως τη χαρακτηρίζει ο σεναριογράφος και σκηνοθέτης της Γιάννης Σολδάτος "ξεφτισμένη" αυτή εκδοχή του αρχαίου μύθου, που μας μεταφέρει στον Κολωνό της Αθήνας. Από το συγγραφέα και μελετητή της ιστορίας του κινηματογράφου Γιάννη Σολδάτο σε σενάριο βασισμένο στο ομώνυμο μυθιστόρημά του μια σύγχρονη ματιά στο μύθο των Λαβδακιδών σαν αστυνομική ιστορία, μαύρη κωμωδία ή "ξεφτισμένη" τραγωδία μέσα στην ηθογραφία" όπως ο ίδιος την αποκαλεί. Τη μουσική υπογράφει ο Βασίλης Βασιλάτος.

Β.Π.

ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

«Όταν βλέπεις μια ταινία και σκέφτεσαι τις προσωπικές σου εμπειρίες, είναι σαν να ανταλλάσσεις αυτά που συμβαίνουν σε σένα με αυτά που συμβαίνουν στην οθόνη, μπαίνεις σ' έναν διάλογο με τα όσα διαδραματίζονται στην ταινία που βλέπεις».

Goran Paskaljevic, Πρόεδρος της Κριτικής Επιτροπής

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

3 Νέκυια II στο Ελληνικό τμήμα, Έλβις και Μέρilin εκτός συναγωνισμού και ο Bruno Rodalydes που μιλάει για τον ήρωά του στην ταινία *Μόνο ο Θεός με βλέπει*

4 Η Λόλα τρέχει ακόμα στην πίστα των Νέων Οριζόντων και ο Lodge Kerrigan μιλάει για τη δική του Κλαίρ Ντόλαν

5 Ο Mohsen Makhmalbaf μιλάει για τη σχέση των ταινιών του με την ιρανική ποίηση, τη μουσική και τη ζωγραφική

6 Δώδεκα Όροφοι από τη Σιγκαπούρη και ο Goran Paskaljevic μιλάει για την πυριτιδαποθήκη των Βαλκανίων

7 Ο Ομφαλός της Θάλασσας από τις Φιλιππίνες και Κασόκε Μπαρ από την Ταϊλάνδη συμπληρώνουν το Παράθυρο στην Ασία

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Γεια και χαρά σας

■ Μα θέλω να αγιάσω και δεν μπορώ! Είπα άντε και είδαμε την έναρξη, την προ-πρεμιέρα, είδαμε γκλαμουριές, τα είπαμε μια, τα είπαμε δυο, φτάνει. Σήμερα όμως τι είδανε τα ματάκια μου; Πηγαίνω φρέσκια-φρέσκια στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης για τα εγκαίνια της έκθεσης του Γκρίναγουεϊ και μόλις φτάνω, δεν προλαβαίνω να μπω, να σου και καταφτάνει η αφεντιά του και μαζί του ο Λαζόπουλος που περίμενε υπομονετικά να βγει ο Γκρίναγουεϊ από το αυτοκίνητο για να εισέλθουν -σχεδόν- αμφότεροι. Όση

travelling

ώρα λοιπόν ο Γκρίναγουεϊ ανέλυε τις απόψεις του σε τηλεοπτικό συνεργείο στον εξωτερικό -διαμορφωμένο από τον Φιλόλαο- χώρο του μουσείου, στο χώρο της έκθεσης έγινε το σώσε. Φλας να αστράφτουν και να ανταριάζουν. Ποιόν να πρωτοπρόλαβουν οι κάμερες; Τη Ντενίσι; τον Ασλάν; την Μαρίνα Λαμπράκη-Πλάκα; τον Λαζό-

πουλο; τον Βούλγαρη με το Διονύση Φωτόπουλο; Και καλά αυτοί αλλά και οι "διαμεσολαβητές" να προσπαθούν να τους στήσουν μεταξύ τους με όλους του πιθανούς συνδυασμούς μαζί με την κυρία-εκπρόσωπο της Φορντ. Ποιός Γκρίναγουεϊ; Εδώ έγινε δημοσιοεπιστημονικό προσκύνημα. Ακόμα και αυτές που περίμεναν τις κάμερες υπομονετικά να τις προσέξουν βγήκαν κερδισμέ-

νες, γιατί τελικά είχαν κι αυτές το δίλεπτο τους. (αγαπητέ Γουόρνολτ το 5λεπτο ξεπεράστηκε προ πολλού).
■ Μια και το έφερε η κουβέντα, μία από αυτές έδωσε λαβή να εκνευριστεί και η Γεωργία. Όταν είδε στην τουαλέτα τη Λουκία με τη Βένα να πιάνουν την είσοδο που είναι για τα κοριτσάκια, πήγε στις "αγορίστικες". Αλλά για να πλυθεί προτίμησε τις κοριτσίστικες βρύσες ("μην μπει" λέει "κανένας άρρεν και κομπλάρει"). Και τι βλέπει; πλένουμε τα χεράκια μας και πετάμε τα χαρτάκια στο νιπτήρα;

■ Στη συνέχεια η δημοσιογράφος μάλλον συγκινητώθηκε και πάλι στη δουλειά της (στην προσωπική της γωνία με τον Ιάριτο) -εκεί που έχουν στηθεί υπολογιστές με τα ριπτεράκια τους, όλα κομπλέ, για να γράφουν άνετα οι δημοσιογράφοι, η σκηνοθέτις-πα-

νισσι όμως δεν πήρε ούτε από τον πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Κινηματογράφου (ο οποίος μας προσέλαβε λίγο απ'καταίνα καλά), ούτε από τους άλλους παρευρισκόμενους, ενώ οι κ. Γρίβας και Εϊπίδης έδειξαν κάτι παραπάνω από συγκατάβαση στις απορίες της νεαρής κοπέλας. Ο κ. Αποστολόπουλος και η κ. Χαριτάτου ωστόσο από το Υπουργείο Τύπου έχουν κάποια πράγματα να πουν για τον κινηματογράφο στα σχολεία.

■ Η σιωπή είναι χρυσός κανών -λέει- για τον σκηνοθέτη Κώστα Σφήκα που αποχώρησε, ενώ παραβρέθηκε, από τη συνέντευξη τύπου και δεν μίλησε για την ταινία του, ενώ δήλωσε ότι δεν μπορεί να μιλά για τη δουλειά του. Ή δε μιλάμε καθόλου ή μιλάμε.

■ Τα αυτόγραφα δίνουν και παίρνουν. Όχι από κινηματογραφικούς αστέρες-πθοποιούς αλλά από σκηνοθέτες. Ο Αγγελόπουλος σκοτώθηκε να υπογράψει και ο παραγωγός κ. Σαμιώτης φυλάσσει την υπογραφή του Νίκου Κούνδουρου στον όμνυμο κατάλογο ως κόρη οφθαλμού.

■ Κάπως έτσι πρέπει να προσέχουμε και τις press-ρισμένες που χτυπάνε στο γραφείο ώρες αχτύπητες. Τέσσερα τακούνια έσπασαν τα κορίτσια με το πηγαινέλα για να προ-έχουν τους δημοσιογράφους πως και τι. Μην τους βάζουμε και τις φωνές. Δεν κάνει.

«Touch the screen! Heal! Heal!»

1. Λάκης: Εγώ για να πάρω ιδέες για τους Μήτσους ήρθα...
2. Πάτερ: Μιμή μου είσαι προ-άνιο. Εκρηκτική δηλαδή από άποψη αισθητική...
3. Μιχάλης: Ντεφιλέ έχουμε εδώ, ή βερνισάζ;
4. Φέρρης: Παιδιά, εμείς ουδεμία σχέση με τα προηγούμενα...
5. Ελένη μου, έχασες! Ήταν όλοι εκεί!

■ Αλήθεια, υπάρχουν τύποι επισήμως προσκεκλημένοι, σε ξενοδοχεία εγκατεστημένοι, με κάρτα ελευθέρων, για όλες τις προβολές σε όλες τις αίθουσες, διαπιστευμένοι, που δε βλέπουν ούτε μία, μα ούτε μία, από τις 30-35 του προγράμματος της μιας μέρας; Υπάρχουν και ζουν ανάμεσά μας. Μα τότε γιατί ήρθαν εδώ; Ξέρω 'γω, ρωτήστε τους.

■ Μη μου τα τραπέζια τάραπτε. Τα τραπέζια στις τέσσερις εννοώ. Εκείνα που "χτυπάνε" τα σάντουιτς. Ομως τι λέω; Τα σάντουιτς είναι για τους ταλαιπωρημένους. Οι του χώρου δεν τρώνε εκεί. Η Φιλίνη έκασε για να φάει; Για κουβεντούλα έκασε.

■ Σήμερα ημέρα Δευτέρα και τιμώμενο πρόσωπο στις 7 μ.μ. στο "Ολύμπιον" ο Ντίνος Ηλιόπουλος. Θα έρθει;

■ Ο Κώστας Φέρρης είναι και αυτός παρών, όχι όμως για να δείξει ταινία του, ήρθε για να μιλήσει για το έργο του Ζαν-Ντανιέλ Πολέ. Να και κάποιος που τον ξέρει.

■ Κι άλλη αύξηση των εισιτηρίων μαθαίνω και φέτος. Μόνον η ανισοκατανομή των θεατών συνεχίζεται. Υπάρχουν προβολές που δεν μπαίνουν ούτε όρθιος κι άλλες που οι θεατές καταλαμβάνουν ολόκληρα τετράγωνα καθισμάτων, ο καθένας μόνος του. Σιγά ρε παιδιά, μην τρέχετε όλοι μαζί στον Πολέ, θα τις ξαναδείτε κι αλλού τις ταινίες του. Δέστε και τίποτε άλλο.

■ Από τη Δευτέρα ο Mr. Magnet θα είναι παρών στο χώρο του φεστιβάλ και μαζί του ολόκληρο το ηλεκτρονικό φεστιβάλ παντόιμο για σερφάρισμα στη διεύθυνση www.filmfestival.gr.

■ Κ. Κιούκα, εκ των άνω οδηγίες δεν μου επιτρέπουν να γράψω για σας. Κρίμα! [Ο εκ των άνω: Τα περί ερωτικών κομμένων]

Χωρίς παρενέργειες ελπίζω

Βαλεντίνη Παπαγεωργίου

guest list

Angelov Alexander
Ηθοποιός

Christov Liudmil
Ηθοποιός

Manov Bojidar
Κριτικός κινηματογράφου

Napetov Orlin
Ηθοποιός

Videnov Roumen
Ηθοποιός

Holub Radovan
Κριτικός κινηματογράφου

Klein Uri
Κριτικός κινηματογράφου

Schnitzer Meir
Κριτικός κινηματογράφου

Oleksiewicz Maria
Κριτικός κινηματογράφου

Werner Mateusz
Κριτικός κινηματογράφου

Vithanage Prasanna
Σκηνοθέτης

Gulette Sean
Ηθοποιός

Βελέντζας Γιώργος
Ηθοποιός

Τάκαλου Κωνσταντίνος
Ηθοποιός

ΑΡΙΘΜΟΣ ΘΕΑΤΩΝ ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΗΜΕΡΟΥ

Κάτά τις δύο πρώτες ημέρες, 7.763 θεατές παρακολούθησαν τις προβολές της 39ης διοργάνωσης του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, 725 παραπάνω από πέρσι. Οι προσκλήσεις που χρησιμοποιήθηκαν το διήμερο της Παρασκευής και του Σαββάτου ήταν 120, ενώ συνολικά φέτος έχουν εκδοθεί 800 κάρτες μέλους του Φεστιβάλ.

Ειδικότερα, την πρώτη μέρα, οι θεατές που παρακολούθησαν τις προβολές ήταν 3.445. Μόνο την Τελετή Έναρξης και την Πυριτιδαποθήκη, την ταινία του Γκόραν Πασκάλιεβιτς που «άνοιξε» το φετινό Φεστιβάλ, παρακολούθησαν 600 θεατές και χρησιμοποιήθηκαν 25 προσκλήσεις. Πέρσι, στο αντίστοιχο "άνοιγμα" της πρώτης μέρας είχαν κοπεί 1.433 εισιτήρια.

Περιφερειακές Εκδηλώσεις

Το πρόγραμμα των προβολών σήμερα έχει ως εξής:

ΦΛΩΡΙΝΑ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Ώρα 20:30

Μικρές Αφροδίτες, του Νίκου Κούνδουρου

Ώρα 22:30

Όλα είναι όμορφα, του Παναγιώτη Βασιλάκη

ΚΑΣΤΟΡΙΑ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Ώρα 20:00

Ακαρισία Χτύπημα, του Fatih Akin (Γερμανία, 1997)

Ώρα 22:00

Πώς άρχισε ο πόλεμος στο νησί μου, του Vinko Bresan (Κροατία, 1997)

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΚΟΡΜΟΣ
ΕΓΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ

NEKYIA II

του Αλέξανδρου Ευάγγελου Φασόη

Νέκυια < νέκις=νεκρός. Νέκυια είναι ένα "φιλμικό περιβάλλον για τη μυθοπλασία και την τεχνική του ονείρου". Ο τίτλος παραπέμπει στη λ' ραψωδία της ομηρικής "Οδύσσειας", καθώς επίσης και στην αρχαία μαντική τελετή κατά την οποία τα πνεύματα των νεκρών ανέρχονται από τον Άδη και προβλέπουν το μέλλον των θνητών. Στην ομώνυμη ταινία του Αλέξανδρου Φασόη, αναφέρεται επίσης στην αυτοδιάθεση του χρόνου, φιλμικού και πραγματικού και υπηρετεί την αυτονομία της μνήμης και του λόγου...

"Πάντοτε ο κινηματογράφος ήταν μια συνθηματική γλώσσα" υποστηρίζει ο σκηνοθέτης, ο οποίος ένα πρώτο δοκίμιο της 74λεπτης αυτής ταινίας παρουσία-

σε φέτος στο 21ο Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους στη Δράμα ("Nekyia I", 15' έγχρ. - 35mm). Πριν δυο χρόνια ο πειραματιστής δημιουργός συμμετείχε στο 37ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης με το εικαστικό ντοκιμαντέρ "AMARGI", ένα φιλμ για το "ρευστό κόσμο των ονείρων" και τα άγνωστα πρόσωπα μιας άγνωστης φυλής.

B.Π.

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Έλβις και Μέριλιν (Elvjs and Merlijn)

του Armando Manni (Ιταλία, 1998)

Έλβις Πρίσλεϊ και η Μαίριλιν Μονρόε στην πίστα. Από κάτω το εφηβικό κοινό στα πρόθυρα νευρικής υστερίας. Κι όλα αυτά στο Βουκουρέστι. Τζακ ποτ φαντασάσαι;

Όχι, γιατί η ιστορία έχει και συνέχεια. Ο Έλβις είναι ο Νικολάι. Ένας Βούλγαρος μηχανικός αυτοκινήτων, παντρεμένος πατέρας διδύμων που παλεύει για το μερακάκι. Η Μέριλιν είναι η Ιλεάνα. Μια ξανθιά Ρουμάνια που ζει με την άρρωστη μητέρα της και περιπλανιέται στους δρόμους. Μαζί είναι οι νικητές ενός διαγωνισμού για σωσίες, που οργάνωσε ένας ύποπτος Ιταλός ιμπεριαλιστής. Το έπαθλο: Ένα συμβόλαιο για μια σειρά εμφανίσεων σε ένα πολυτελέστατο θέατρο της Αδριατικής. Μόνο που το θέατρο θα μετατραπεί σε ένα άθλιο καταγώγιο, το ταξίδι σε ένα κυνηγητό από τις ρουμανικές αρχές και τα όνειρα θα λερωθούν από έναν βιασμό και μια αιματηρή συμπλοκή με την Ιταλική Μαφία. Αυτό είναι το μεγαλοχολικό τους ταξίδι στη Γη της Επαγγελίας. Ένα ατμοσφαιρικό και θλιμμένο road monie που υπογραμμίζουν έξοχα οι ολάθικες μουσικές των Ιταλών συνθετών Πίβιο και Άλντο Ντε Σκάλλι. Κόνη στις διαθέσεις της ιταλικής κινηματογραφίας που αγαπάει τα τοπικά δράματα, ο Αρμάντο Μάνι

θέλησε όπως λέει "να δημιουργήσει το πρωτότυπο για μια φόρμα πολυεθνικού σινεμά". Και φαίνεται πως επέλεξε το δύσκολο δρόμο. "Τα γυρίσματα κράτησαν εννέα εβδομάδες με θερμοκρασίες από 2 έως 12 βαθμούς υπό το μηδέν, με συνεχείς χιονοθύελλες", όπως υπογραμμίζει. Αν και μπορείς να εντοπίσεις στο φιλμ σχόλια για την διάλυση της Ανατολικής Ευρώπης, ο Μάνι δεν πιστεύει ότι "το φιλμ ασχολείται με την κοινωνική πραγματικότητα. Γι' αυτό και η Ανατολή δεν ορίζεται γεωγραφικά, παραμένει ανώνυμη, μια ζωντανή μεταφορά, αφού ήθελα να κάνω ένα εξπρεσιονιστικό παρά ένα ρεαλιστικό φιλμ." Αυτά από έναν σκηνοθέτη που σπούδασε διεθνή οικονομικά και έκανε λαμπρή καριέρα στη διαφημιστική φωτογραφία.

Τζ.Π.

BRUNO PODALYDES

Συμφωνείτε ότι ο κεντρικός ήρωας του φιλμ, ο Άλμπερτ, είναι ένας γουινιαλενικός χαρακτήρας; Δεν συμφωνώ. Μου αρέσει ο Γούντι Άλεν αλλά πιστεύω ότι βρίσκεται σε ένα άλλο

στυλ, είναι περισσότερο διανοούμενος από τον Άλμπερτ. Ο Γούντι Άλεν δουλεύει περισσότερο με το υποσυνείδητο και την ψυχανάλυση. Ο Άλμπερτ είναι απλά ένας άνθρωπος που σκέφτεται σαν έφηβος, που δεν γνωρίζει τον εαυτό του καλά.

Ο καταλύτης για να ωριμάσει συναισθηματικά ο Άλμπερτ είναι οι γυναίκες. Τι σημαίνει η γυναίκα για σας;

Η γυναίκα για μένα είναι ο άλλος, ο ξένος, ο άγνωστος. Παρόλο που οι άνδρες είναι αυτοί που φτιάχνουν τις γέφυρες, που χτίζουν σπίτια, πιστεύω ότι η γυναίκα είναι πολύ πιο ουσιαστική παρουσία σε σχέση με τον άνδρα. Αν και στην περίπτωση που θα ήθελε μια γυναίκα να χτίσει μια γέφυρα ή να οδηγήσει ένα αεροπλάνο, θα της ήταν πιο δύσκολο σε σχέση με έναν άνδρα.

Οι περιπέτειες του Άλμπερτ συμβαίνουν χρονικά μεταξύ δύο δημοκρατικών εκλογικών αναμετρήσεων. Σε όλη την ταινία υπάρχει ένα πνεύμα ειρωνείας για τους πολιτικούς. Τους παρουσιάζετε σαν καρικατούρες.

Συγκεκριμένα ειρωνεύομαι τη σχέση τηλεόρασης και πολιτικών. Το βαθμό που η τηλεόραση

γίνεται υπηρέτης τους εξυπηρετεί. Το πως παριστάνουν ότι έχουν κάποιες έννοιες αισθητικής, παρουσίας και κυρίως κινηματογράφου. Και δεν κοροιδεύω την πολιτική αλλά τους ανθρώπους της. Γιατί την πολιτική την θεωρώ μια δραστηριότητα ανώτερη. Το πρόσωπο μέσα στο έργο

που είναι πολιτικός έχει χτίσει πίσω του ένα τεράστιο έργο, το οποίο παριστάνει ότι είναι για επικοινωνία. Ένα έργο που ενώ είναι τεράστιο, ταυτόχρονα είναι και γελοίο. Προσπαθεί να φέρει τους ανθρώπους κοντά μέσω ίντερνετ, μέσω δορυφόρου και όλο αυτό είναι μια φανφάρα. Η φανφάρα είναι ο πραγματικός τρόπος για να επικοινωνείς.

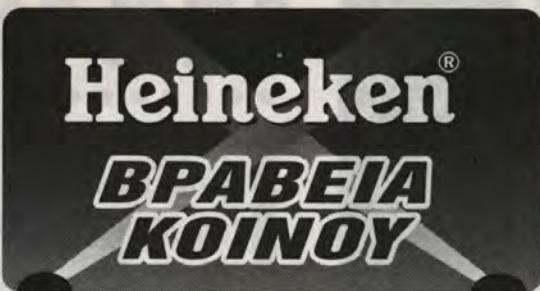
Ο αδελφός σας ερμηνεύει τον Άλμπερτ με χαρακτηριστική φυσικότητα. Γράψατε τον ρόλο συγκεκριμένα γι' αυτόν; Κάθε χαρακτήρας είναι γραμμένος για τους ηθοποιούς μου. Αν ήταν ένας άλλος ηθοποιός θα είχαμε έναν άλλον Άλμπερτ. Έγραψα σκεπτόμενος τον αδελφό μου και με την ενεργή του συμμετοχή στη συγγραφή του σεναρίου και ειδικότερα των διαλόγων.

Με αφορμή την ελληνική σας καταγωγή, γνωρίζετε κάτι για το ελληνικό σινεμά; Το γνωρίζω ελάχιστα, μόνο ότι προβάλλεται στην Γαλλία. Γνωρίζω για παράδειγμα τις ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου.

Τζένι Παυλίδου

σκηνοθέτης της ταινίας Μόνο ο Θεός με βλέπει (Διεθνές Διαγωνιστικό)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΩΒ	Β' ΠΡΩΒ	Γ' ΠΡΩΒ	ΤΕΛΙΚΗ
----------------	---------	---------	---------	--------

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Ακαριαίο χτύπημα	4,02	4,29	—	4,15
2. Μόνο ο Θεός με βλέπει	4,29			
3. Ρόδινα ακρογιάλια	4,17			

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1998

1. Ας περιμένουν οι γυναίκες	4,15	3,89		
2. Προμηθεύς Εναντιοδρομών	3,43			
3. Μέδουσα	3,81			

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

ΕΥΘΥΜΗΣ ΧΑΤΖΗΣ

Ζείτε στην Αμερική κι ασχοληθήκατε με διάφορα κινηματογραφικά είδη (animation, ντοκιμαντέρ), ενώ οι δυο μικρού μήκους ταινίες σας έχουν βραβευθεί σε φεστιβάλ, όπως αυτό της Δράμας. Συμμετέχοντας φέτος με την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία σας, που επιλέγεται μάλιστα να διαγωνιστεί και στο διεθνές τμήμα, τι περιμένετε από το φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης;

Πέρα και πάνω από τη διάκριση ή τα όποια βραβεία, αυτό που μ' ενδιαφέρει είναι κατ' αρχήν να παρουσιάσω στο κοινό την ταινία μου, αλλά κυρίως να μεταφέρω αυτό που ένιωσα ο ίδιος διαβάζοντας Παπαδιαμάντη: πήρα μια ανάσα, ένιωσα το στοχασμό του συγγραφέα, ένιωσα την κάθαρση ακολουθώντας το εσωτερικό μονοπάτι στο οποίο ο ίδιος πορεύτηκε. Θα ήθελα μέσα από την ταινία ο κόσμος να δει την ομορφιά του τοπίου, αλλά και του λόγου, αυτή τη βαθύτατη ομορφιά, τη δύναμη του μύθου που εγώ συνάντησα...

Σ' αυτήν την ιερότητα που ανακαλύψατε στο κείμενο και σας ενέπνευσε να προχωρήσετε στην κινηματογράφησή του, καταφεύγετε προβάλλοντας αντίσταση στην καταγιστική ταχύτητα με την οποία ζείτε;

Αν πας σ' ένα μοναστήρι βλέπεις τους καλόγερους να κάνουν τόσο γρήγορα και συντονισμένα τόσα πολλά πράγματα, που εκπλήσσεσαι... Δεν αντιστέκομαι στην ταχύτητα, αντιστέκομαι στις κούφες "εξωτερικές" αξίες. Ξέρετε είναι εύκολο να εκμεταλλευθείς τεχνικά ένα οπτικό ερέθισμα και να το παρουσιάσεις στο φως, προκαλώντας το ενδιαφέρον των θεατών σου. Δύσκολο είναι να τους αφίσεις και κάτι... Δεν αρκεί μόνο το τεχνικό ερέθισμα του φωτός... Το θέμα είναι χάρη στα εξωτερικά ερεθίσματα να δημιουργήσεις πρότυπα ζωής και να σκύψεις προς τα "μέσα". Εγώ αυτό ένιωσα διαβάζοντας Παπαδιαμάντη. Ανακάλυψα ένα κείμενο που σαν χάρτι με οδηγούσε στο χαμένο θησαυρό. Μου έδωσε απόλυτη ελευθερία... ένιωσα να πετώ...

Βούλα Παλαιολόγου

σκηνοθέτης της ταινίας Τα Ρόδινα Ακρογιάλια (Διεθνές Διαγωνιστικό)

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΖΟΠΟΥΛΟΣ

Η επιλογή να χρησιμοποιήσετε μαζί με τους επαγγελματίες και ερασιτέχνες ηθοποιούς πώς σας προέκυψε;

Ψάχνοντας να βρω ένα πρόσωπο κατάλληλο για το έργο, κυρίως στην ηλικία των 25 που απαιτούσε ο ρόλος του νεαρού Περσέα, συνάντησα τον Θάνο Αμοργινό σ' ένα μπαρ που σύχναζα. Του πρότεινα να παίξει στην ταινία κι εκείνος χωρίς πολλές σκέψεις δέχτηκε. Δεν ήξερα ότι ήταν μουσικός σε ροκ συγκρότημα. Αφού το έμαθα διαπίστωσα εκ των υστέρων, ότι στη μουσική λεγόμενη σκηνή της σημερινής γενιάς βρίσκεις πολλές φάτσες ενδιαφέροντος, το ίδιο και ανάμεσα σε θαμώνες των μπαρ...

Πόσο δύσκολο οδηγείται σ' ένα ρόλο κάποιος αμύπητος ηθοποιός;

Είναι μάλλον ρίσκο. Στην περίπτωση του Θάνου πάντως πιστεύω ότι δικαιώσαμε την επιλογή μας... Ο ίδιος μάλιστα λέει ότι μ' αρέσει να δουλεύω με ανθρώπους περισ-

σότερο, παρά με ηθοποιούς... Το ίδιο συνέβη και με το ρόλο του αστυνομικού (Μήτσος Σιώρης), επίσης μουσικός, που είναι φίλος μου. Ακόμη και επαγγελματίες ηθοποιοί συχνά δεν ανταποκρίνονται σε όλες τις απαιτήσεις που συνοδεύουν το ρόλο. Εμείς είδαμε σχεδόν χίλιους ηθοποιούς για την ταινία... Άλλες είναι οι αδυναμίες ενός επαγγελματία κι άλλες ενός ερασιτέχνη.

Όλοι κάνουν λάθη... Δεν έχω στεγανά στις επιλογές των ηθοποιών. Απλώς έτυχε να μου κάνουν κάποια πρόσωπα...

Μιλήστε μας για τη guest συμμετοχή σας στο ρόλο κάποιου που παίζει με τα μαχαίρια...

Αυτά τα μαχαίρια ξέρετε δεν καρφώνονται σε οποιοδήποτε ξύλο... παίζοντας λοιπόν εγώ σ' ένα εξωτερικό γύρισμα, πέταξα το μαχαίρι για πλάκα κι αυτό καρφώθηκε. Ο Ιταλός επαγγελματίας που βρήκα γι' αυτή τη δουλειά δε μπορούσε να το καρφώσει στο ίδιο ξύλο...

Η τύχη του απζαμή δηλαδή;

Όχι, τα ρίχνω καλά... Γονάτιζα και τα' ριχνω. Ποιος ξέρει γιατί. Μάλλον έχω ταλέντο! (γέλια...)

Βούλα Παλαιολόγου

σκηνοθέτης της ταινίας Μέδουσα (Ελληνικός Κινηματογράφος 1998)

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Lola rennt / Run Lola Run Tom Tykwer, Germany, 1998

Tom Tykwer's highly acclaimed first feature, *Deadly Maria*, was an original and arresting debut, *Wintersleepers*, an eerie film about passion, love and death, was screened at last year's Festival to great acclaim. Set in Berlin, his latest feature is a breathless, intoxicating film that charts one woman's desperate attempt to rescue her lover.

Lola and Manni are in their early twenties and are in love. Manni has a shady job running money for his shady boss. One day, something goes wrong; he loses a bag filled with 100,000 Deutsche marks of the boss's money. He has 20 minutes to come up with the cash, and it's up to Lola to save him. A wrong decision can have terrible consequences.

Run Lola Run's brilliant and innovative narrative structure offers a ceaseless battery of twists and surprises; and nothing can be taken for granted in this film. Infused with dynamic energy, a heart-stopping pace and a driving techno track, *Run Lola Run* will enrupture audiences.

Tom Tykwer has created a fascinating film, through the very way in which it is constructed, ruminates on the nature of fate and choice. While indulging in elements of the action genre, *Run Lola Run* surpasses those limitations and boldly strikes out onto new ground. Its structure challenges audiences to consider how little decisions can affect the course of one's entire life and provokes contemplation of one's own choices: how things might have been different, better or worse. *Run Lola Run* is endlessly inventive and kinetic: a technical tour de force.

Dimitris Eipides

Νέοι Ορίζοντες

Ταινίες από τη Γερμανία, τις Η.Π.Α., το Ιράν, το Κιργιστάν, την Ισπανία, με διαφορετικούς ρυθμούς και εντάσεις αφήγησης στο σημερινό πρόγραμμα.

23, Hans Christian Schmidt, 99', Παλλάς 16:00

Η ταινία είναι βασισμένη σε μια αληθινή ιστορία, εκείνη ενός 19χρονου που κατάφερε να εισχωρήσει στους ηλεκτρονικούς κώδικες του στρατιωτικού διαδικτύου της Γερμανίας και στη συνέχεια να πουλήσει στρατιωτικά μυστικά στους Ρώσους. Αφηγείται την άνοδο και πτώση ενός νέου που υποκινούμενος, στην αρχή, από ευγενή κίνητρα, καταλήγει κατάσκοπος προδότης και ναρκομανής.

Πρώτη Αγάπη, Τελευταίο Φιλί, Jesse Peretz, Πλατεία IV 16:00

Ένα διήγημα του Ίαν Μακίουάν για την αρχή και το τέλος μιας πρώτης, ειδυλλιακής, καλοκαιρινής αγάπης έχει μεταφερθεί από μια βιομηχανική πόλη της Βρετανίας στην αποπνικτική ζέστη και την υγρασία της Λουιζιάνας. Σ' ένα μικρό ψαροχώρι, η Σίσι και ο Τζόελ νιώθουν πως είναι πλασμένοι ο ένας για τον άλλον. Ψιθυρίζουν γλυκόλογα μεταξύ τους και κάνουν έρωτα με αμείωτο ενδιαφέρον. Όταν όμως ο πρώτος ενθουσιασμός περάσει, τη θέση του έρωτα παίρνει η ανία, η απογοήτευση και η αδιαφορία.

Η Σιωπή, Mohsen Makhmalbaf, 76', Παλλάς 18:00

Ο κορυφαίος Ιρανός σκηνοθέτης σκιαγραφεί, μέσα από εικόνες εξαιρετικής ομορφιάς και λυρισμού, έναν κόσμο μακρινό, αλλά και αναγνωρίσιμο. Την ιστορία ενός μικρού τυφλού παιδιού που μεγαλώνει επικοινωνώντας με το γύρο κόσμο με την βοήθεια των άλλων αισθήσεών του. Ο Μαχμαλμπάφ ζωντανεύει με διάχυτο ανθρωπισμό έναν κόσμο ανυπέρβλητης ομορφιάς και απλότητας.

Θετός Γιός, Aktan Abdikalikov, 81', Πλατεία IV 18:00

Πρώτη ταινία του νέου σκηνοθέτη από το Κιργιστάν, που κέρδισε το βραβείο Αργυρής Λεοπάρδαλης στο φετινό Φεστιβάλ του Λοκάρνο. Ο Abdikalikov, αφηγείται μια γοητευτική ιστορία ενηλικίωσης και προσαρμογής ενός δετού παιδιού στη νέα του οικογένεια.

Χάδια, Ventura Pons, 94', Παλλάς 20:00

Εδώ ο σκηνοθέτης, χρησιμοποιώντας τη Βαρκελώνη ως φόντο, σκιαγραφεί με τρόπο ιδιαίτερα μινιμαλιστικό έντεκα "σχέσεις" απλών ανθρώπων, οι οποίοι αλληλοσυνδέονται παράξενα μεταξύ τους, συνθέτοντας μια αλυσιδωτή αφήγηση.

Ο μύθος των αποτυπωμάτων, Bart Freundlich, 90', Πλατεία IV 20:30

Από την αρχή της ταινίας εμφανίζεται η ερωτική πράξη ως κεντρικό της θέμα. Τα δέλφια: δύο κοπέλες δύο άνδρες συναντιούνται στο πατρικό τους σπίτι για

να περάσουν με τους γονείς τους την γιορτή των Ευχαριστιών. Όταν η Μία πηγαίνει να παραλάβει την αδελφή της από τον σταθμό του τρένου, την βλέπει από το παράθυρο να κάνει έρωτα. Στο σπίτι η ερωτική πράξη είναι εξίσου κυρίαρχη. Η ιστορία είναι απλή, δοσμένη με ρυθμούς αργούς, έξυπνο χιούμορ, καλές ερμηνείες, ενώ δεν λείπουν σκηνοθετικά και σεναριακά τεχνάσματα. Το ρόλο του πατέρα Χαλ ερμηνεύει ο Ρού Σάιντερ, δύο φορές υποψήφιος για το βραβείο Όσκαρ.

Λόλα τρέξε, Tom Tykwer, Παλλάς 22:30

Ο γερμανικός κινηματογράφος βρίσκεται σε πρόφανή άνοδο τελευταία, και η φετινή, αδιάσειστη επιβεβαίωση ήταν η ταινία του Tykwer, που παραγματικά έσπασε κάθε ρεκόρ θεαματικότητας στη χώρα του. Μια σύγχρονη, πρωτότυπη ιστορία, δοσμένη με νεανικό ρυθμό, μπρίο και κινητικότητα, μια ταινία που θα αρέσει σε νέους και μη.

Κλερ Ντόλαν, Lodge Kerrigan, 95', Πλατεία IV 23:00

Η αφήγηση της ταινίας Κλερ Ντόλαν ακολουθεί τη ζωή της ομώνυμης 30χρονης κολγκέρλ. Κατάγεται από το Δουβλίνο και ζει στη Νέα Υόρκη. Ενδιάμεσος, ο εκδαστής Ρόλαντ, στον οποίο χρωστάει χρήματα, την φέρνει σε επαφή με καλούς πελάτες της προσφέρει εντυπωσιακά ρούχα και ελέγχει τη ζωή της. Μετά το θάνατο της μητέρας της προσπαθεί να ξεφύγει. Όταν συνειδητοποιεί πως και έξω από το χώρο της πορνείας δεν μπορεί παρά να βασίζεται στον εαυτό της κλονίζεται. Η ταινία είναι αισθησιακή πλημμυρισμένη από σκηνές έρωτα.

Οι ληστές της μέρας, Marcel Gisler, 90', Ολύμπιον II 23:00

Είναι η ιστορία τριών νέων, οι οποίοι μοιράζονται το ίδιο διαμέρισμα το χειμώνα του 1984-85. Πρόκειται για μια "γκρίζα" ταινία που περιγράφει τα συναισθήματα των ανθρώπων σε μια μεγαλούπολη, όπως το Βερολίνο, στη δεκαετία του '80.

Lodge Kerrigan

Ο Λότζ Κέρριγκαν γεννήθηκε το 1964 στη Νέα Υόρκη. Έχει σπουδάσει πολιτική φιλοσοφία στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια και παραγωγή κινηματογράφου στο πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης.

Μετά από την συνεργασία σαν παραγωγός οπερατέρ ή σκηνοθέτης σε ταινίες μικρού μήκους διαφημίσεις, μουσικά βίντεο πραγματοποιεί την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία *Clean, Shaven* το '93. Η ταινία ξεχώρισε για το προσωπικό ύφος του σκηνοθέτη να αναδεικνύει τις ιδιαιτερότητες των χαρακτήρων του, κατά την παρουσία της στο τμήμα "Ένα κάποιο βλέμμα" του φεστιβάλ Καννών. Η Κλερ Ντόλαν συμμετείχε στο διαγωνιστικό του πρόσφατου φεστιβάλ Καννών. Η αφήγηση της ταινίας ακολουθεί από κοντά τη ζωή της ομώνυμης 30χρονης κολγκέρλ. Κατάγεται από το Δουβλίνο και ζει στη Νέα Υόρκη. Το τοπίο της σύγχρονης πόλης όλο τζάμια, τοίχους και κτίρια είναι τόσο εχθρικό προς την επικοινωνία όσο και το επαγγελματί της. Ο Λότζ Κέρριγκαν καταφέρνει να διασκεδάσει την αντίληψη του θεατή για την απροσδόκητη εξέλιξη της αφήγησής του. Η ταινία Κλερ Ντόλαν είναι αισθησιακή πλημμυρισμένη από σκηνές έρωτα, αντιθέσεις σε χώρους, περιβάλλοντα και συναισθήματα. Η ταυτότητα της Κλερ παραμένει αινιγματική. Ιδιαίτερα καλή είναι η ερμηνεία της βρετανής Κάτριν Κάρλιτζ.

Για την γέννηση της ιδέας της ταινίας Κλερ Ντόλαν ο σκηνοθέτης Κέρριγκαν αναφέρει:

Έκανα το μοντάζ της ταινίας *Clean Shaven* κοντά στην πλατεία Τάιμς Σκουέρ της Νέας Υόρκης. υπήρχαν τότε στον περίγυρο αρκετές πόρνες, ορισμένες από αυτές ήταν εγκυμονούσες συχνά σε στάδιο αρκετά προχωρημένο. Το γεγονός μου προκάλεσε μια έντονη αντίδραση και μια επιθυμία για έρευνα. Στην αρχή

σοκαρίστηκα και το εξήγησα με την σκέψη πως από την σεξουαλική μου παιδεία είμαι μαθημένος να διαχωρίζω τον ρόλο της γυναίκας από του άνδρα. Η διαίρεση μεταξύ της πόρνης και της Παναγίας πηγαίνει μακριά στην ιστορία. Ξεκίνησα να προβληματίζομαι στον σχεδιασμό του χαρακτήρα μιας απελπιστικά απομονωμένης γυναίκας που αναζητά μια ανθρώπινη σχέση. Έτσι το θέμα της πορνείας έγινε λιγότερο σημαντικό για την ταινία από το θέμα ενός ανθρώπου περιθωριοποιημένου από την κοινωνία.

Οι ερωτικές πράξεις δεν δείχνονται με τρόπο πδονοβλεπτικό, ούτε επιδεικτικό. Ποιά είναι η γνώμη σας; Ξαν σκηνοθέτης δεν προσεγγίζω διαφορετικά τις σκηνές με σεξουαλικό περιεχόμενο από τις υπόλοιπες. Αυτό που μετράει είναι η δραματουργία και η συγκινησιακή αναφορά των δύο ηθοποιών. Η μοναδική διαφορά είναι πως αυτού του τύπου οι σκηνές απαιτούν μια μεγαλύτερη οικειότητα μεταξύ των ηθοποιών. Γι' αυτό προσπαθώ να δημιουργήσω γι' αυτούς ένα προστατευτικό περιβάλλον.

Για το επόμενο του σχέδιο:

Προετοιμάζω ένα σενάριο για την εταιρία παραγωγής MK2 (η ίδια γαλλική εταιρία παραγωγής με της ταινίας του Μαχμαλμπάφ). Είναι η ιστορία ενός άνδρα και μιας εγκληματικής οργάνωσης που προσπαθεί να τον καταστρέψει πνευματικά και να τον κάνει να πιστέψει πως διέπραξε ένα έγκλημα. Έτσι θα μπορούν να τον εκβιάσουν ώστε να γίνει δολοφόνος στην υπηρεσία τους.

Χρήστος Καλλιτάς

«Σε ποιόν επιτρέπεται να κρίνει τους συνανθρώπους του;» αναρωτιέται ο Λότζ Κέρριγκαν, σκηνοθέτης της ταινίας Κλερ Ντόλαν

Πάρε το φεστιβάλ;

Μόνο η ΕΡΤ μπορεί να σας κάνει την πιο σινεφίλ πρόταση! Για άλλη μια χρονιά είναι ο χορηγός του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης και σας προσκαλεί να

απολαύσετε ένα συναρπαστικό δεκαήμερο. Σας καλεί να παρακολουθήσετε το ενδιαφέρον διαγωνιστικό τμήμα, τα μοναδικά αφιερώματα σε Έλληνες και ξένους

δημιουργούς, τις εκθέσεις και τις avant première. Για άλλη μια χρονιά η ΕΡΤ σας κάνει μια πρόσκληση, στην οποία δεν μπορείτε να πείτε όχι!

Κομμάτι του εαυτού μας

κοντά σας κάθε μέρα και νύχτα!

Κάτι αλλάζει στη ζωή της Θεσσαλονίκης...

*Ψυχαγωγία και αναψυχή
διεθνούς επιπέδου!*

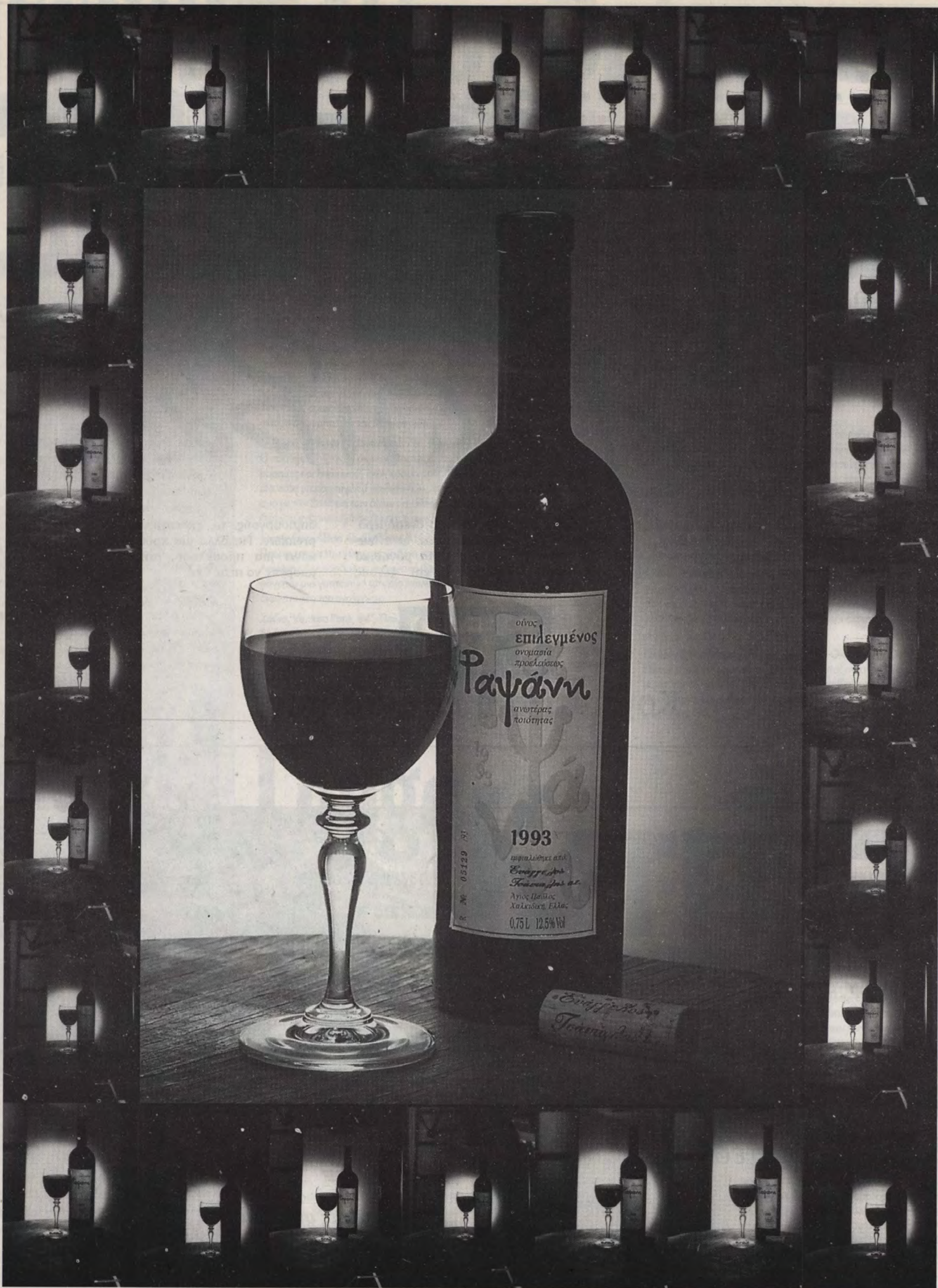
κοντά σας σύντομα!

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: 031 - 491 234

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Τσανταλίνη
CREATOR SA

Ευάγγελος
Τσανταλίνης α.ε.

97,5 AMT Radio

BLOW

Μιχάλης Δημόπουλος

39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Νέο ξεκίνημα με νέα φιλοσοφία

μιλούν στο BLOW:

MARINA ΓΕΛΕ

**ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΡΟΚΚΟΣ**

MARILYN MANSON

αποκλειστική συνέντευξη:
"Όλοι έχουμε έναν star μέσα μας"

ΔΕΝ "ΠΟΥΛΑΕΙ" ΠΙΑ Ο ΤΣΕ

ΚΟΝΙΤΣΑ
extreme sports και ξεκούραση

**το τεύχος
Νοεμβρίου
κυκλοφορεί**

το περιοδικό Blow κυκλοφορεί κάθε μήνα σε 30.000 αντίτυπα

από 650 σημεία διανομής σε 18 πόλεις

**και διανέμεται
ΔΩΡΕΑΝ**

www.blow.gr

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ, ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΑΚΡΟΝ-ΜΑΥΡΟΦΟΡΟΣ Α.Ε.Ε.Ε., ΦΡΑΓΚΙΝΗ 9, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ: 031.223161, 277994

*[Continuous Clubbing Hours]

top feeling!

TOP
104
FM

Enter
www.top104.gr

N. ΕΓΝΑΤΙΑ 222, Τ.Κ.: 546 42 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 031.850.512

ΔΩΜΑΤΙΟ Μ Ε Θ Ε Α

◦ CAFE-WINE BAR ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΟ CINEMA ◦ INTERNET STATION

◦ ΒΙΒΛΙΑ - CD - ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ - GADGETS ΑΠΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ◦

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ: ΑΠΟ ΤΙΣ 12.00 ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ ΕΩΣ ΤΙΣ 2.00 ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Δωμάτιο με θέα

INFO CAFE «CINEMA»

Στον πέμπτο όροφο του κτιρίου του ΟΛΥΜΠΙΟΝ θα λειτουργήσει από φέτος ένα πρωτότυπο Cafe & Wine Bar. Σε στυλ κλασσικό αλλά χρησιμοποιώντας μοντέρνα υλικά και με θέα από το καλύτερο ίσως μπαλκόνι της πόλης, το Info-Cafe Cinema στοχεύει να γίνει πόλος έλξης και σημείο συνάντησης των κινηματογραφόφιλων της πόλης.

Πρόκειται για ένα χώρο αναψυχής που θα έχει έντονο το κινηματογραφικό στοιχείο και θα δίνει στον επισκέπτη ερεθίσματα, εικόνες και πληροφορίες για τον κινηματογράφο. Διατηρώντας την αίσθηση της διαφορετικότητας και ανεξαρτησίας από το υπόλοιπο κτίριο, θα παρέχει ταυτόχρονα σε όσους ενδιαφέρονται για το σινεμά, τη δυνατότητα για άμεση πληροφόρηση και ενημέρωση, συνδυασμένη με την απόλαυση ενός καφέ ή ενός ποτού.

Με σταθερό ηχητικό υποβαθρό κινηματογραφικής μουσικής οι θαμώνες του Info Cafe Cinema θα ζουν μια απόλυτη κινηματογραφική εμπειρία. Θα δίνεται η δυνατότητα πρόσβασης και αναζήτησης πληροφοριών στο Ιντέρνετ μέσω ηλεκτρονικών υπολογιστών και τηλεοπτικές οθόνες θα προβάλλουν από βίντεο ταινίες, διαφημιστικά τρέιλερ, αποσπάσματα από γυρίσματα κτλ. Θα υπάρχουν επίσης στα ράφια επιλεγμένα περιοδικά και εφημερίδες για το σινεμά, ενώ σε μικρότερο χώρο του τέταρτου ορόφου, που θα επικοινωνεί άμεσα με το Cafe, θα λειτουργήσει το Βιβλιοπωλείο, όπου θα μπορεί κανείς να βρει τις εκδόσεις του Φεστιβάλ, κινηματογραφικές αφίσες, κάρτες, μουσικά cd κτλ.

Το Info Cafe Cinema και το Βιβλιοπωλείο θα λειτουργούν όλη τη μέρα, από το πρωί ως το βράδυ. Οι κάτοχοι της κάρτας μέλους του Φεστιβάλ θα έχουν έκπτωση στις τιμές κατά 25%.

Cinema Let's Heineken

Απολαύστε και βραβεύστε
τις καλύτερες ταινίες!

Spot Thompson Direct

www.heineken.nl

Η Heineken και πάλι κοντά σας με τα "Βραβεία Κοινού" στη μεγαλύτερη κινηματογραφική διοργάνωση της χρονιάς... το 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Για άλλη μια χρονιά η Heineken, βασικός υποστηρικτής του Φεστιβάλ, σας ταξιδεύει στη μαγεία της μεγάλης οθόνης και ζητάει τη γνώμη σας για την καλύτερη ξένη ταινία του Διεθνούς Διαγωνιστικού, καθώς και για την καλύτερη ελληνική ταινία του Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου που συμμετέχει με πρώτη δημόσια προβολή στα πλαίσια του Φεστιβάλ. Η αυλαία του 39ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης θα είναι ανοιχτή από τις 13/11/98 μέχρι και τις 22/11/98, στους κινηματογράφους ΟΛΥΜΠΙΟΝ 1, ΟΛΥΜΠΙΟΝ 2 και ΠΛΑΤΕΙΑ ASSOS STER ODEON, όπου μπορείτε να απολαύσετε και να βραβεύσετε τις καλύτερες ταινίες. Η απονομή των "Βραβείων Κοινού" θα πραγματοποιηθεί κατά την επίσημη τελετή λήξης του Φεστιβάλ, ενώ κατά τη διάρκειά του, θα έχετε τη δυνατότητα να ενημερώνεστε για τις προτιμήσεις που συγκεντρώνει κάθε ταινία καθημερινά στην εφημερίδα "Πρώτο Πλάνο". Ένα ακόμα ταξίδι στη μαγεία του cinema ξεκινάει και το 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης είναι έτοιμο να σας ξεναγήσει ... μαζί με τη Heineken.

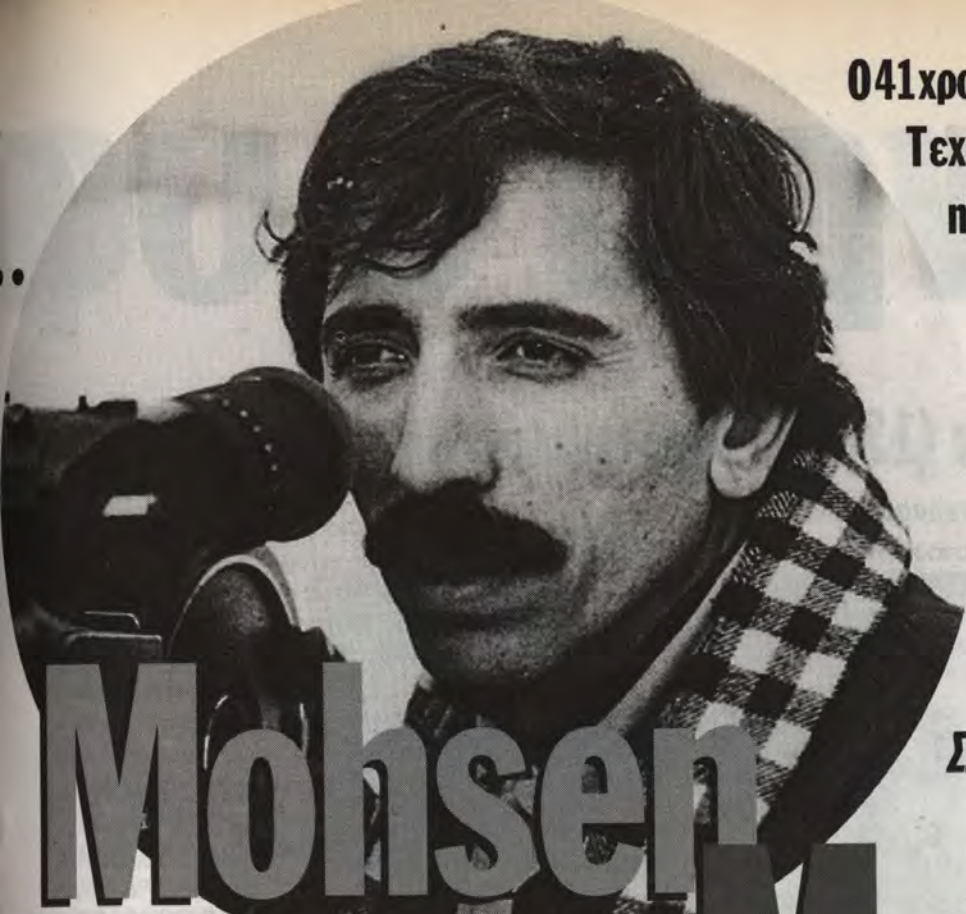
Η ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ ΜΕΤΡΑΕΙ!

Ορίζοντες

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΙ «ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ» ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Ε.Κ.Κ. ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Mohsen

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΚΟΡΥΦΑΙΟ ΙΡΑΝΟ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

041χρονος Ιρανός σκηνοθέτης μεγάλωσε σε μια φτωχική συνοικία της Τεχεράνης. Αγωνιστής, αντίθετος με το καθεστώς του Σάχη σε μικρή ηλικία (17 χρόνων), συλλαμβάνεται μετά από μια επίθεση σε αστυνομικό τμήμα και μένει στη φυλακή για μια πενταετία. Αμέσως μετά αρχίζει να γράφει μυθιστορήματα. Πραγματοποιεί την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του το 1982. Η ταινία του *Ο ποδηλάτης* τον κάνει γνωστό στη χώρα του. Ακούραστος δημιουργός ο ευαίσθητος Μαχμαλμπάφ πραγματοποιεί από το 1988 μέχρι σήμερα από μια ταινία κάθε χρόνο. Έχει ξαναπαρουσιαστεί από τους Νέους Ορίζοντες, ενώ οι ταινίες του *Γκαμπέ* και *Σαλάμ Σινεμά* παρουσιάστηκαν στο Φεστιβάλ Καννών.

Makhmalbaf

Η Σιωπή (Sokout) συμμετείχε στο διαγωνιστικό του Φεστιβάλ της Βενετίας. Η ταινία, ένα οπτικοακουστικό ποίημα, γυρισμένη στο Τατζικιστάν αφηγείται την διαδρομή ενός τυφλού μικρού παιδιού στην αναζήτηση ήχων από μουσικά όργανα και από την φύση (κελάρισμα του νερού, ήχοι της πόλης). Με αργούς ρυθμούς αφθονία και αρμονία ήχων και χρωμάτων μεταδίδεται ο τρόπος ζωής μια κοινωνίας φαινομενικά απομακρυσμένης από την Δυτική. Οι ήχοι συναντιούνται στον ρυθμό της πέμπτης συμφωνίας του Μπετόβεν.

Για την γέννησή της ιδέας της ταινίας *Η Σιωπή* ο Μαχμαλμπάφ αναφέρει: Προέρχεται από την παιδική μου ηλικία. Η γιαγιά μου, γυναίκα πολύ δρασκευόμενη, μου επαναλάμβανε διαρκώς: "Εκείνος που ακούει μουσική θα πάει στην κόλαση." Μου έμαθε να βουλώνω τ' αυτιά μου στους δρόμους για να μην ακούω. Ήταν, μου έλεγε, για το καλό μου. Η πρώτη δυτική μουσική που άκουσα ήταν η πέμπτη συμφωνία του Μπετόβεν. Με άγγιξε η δύναμη και η μεγαλοπρέπεια του έργου. Από τότε αυτές οι τέσσερις νότες περιτριγυρίζουν το κεφάλι μου. Για την δύναμη της μουσικής ένας σιδεράς μου διηγήθηκε μια μέρα, πως καθώς βρισκόταν στο λεωφορείο και επιθυμώντας ν' ακούσει την μουσική που έπαιζε ένας από τους ταξιδιώτες έχασε τον προορισμό του. Από αυτό το γεγονός μου γεννήθηκε η ιδέα της ταινίας.

Για την σχέση των ταινιών του με την ιρανική ποίηση και τη ζωγραφική: Στην *Σιωπή* η σκηνή όπου το μικρό κορίτσι, στην ακτή του ποταμού βάζει πέταλα λουλουδιών στις άκρες των δακτύλων της και κεράσια για σκουλαρίκια είναι εμπνευσμένη από ποίημα του Foutogh αλλά το πνεύμα γενικά της ταινίας είναι εμπνευσμένο από τον Khatam που λέει: "Πρέπει να ζούμε τις στιγμές". Απομακρύνονται από τον πολιτικό κινηματογράφο για να πάω σ' έναν ποιητικό. Σταδιακά συνειδοποίησα πως η πολιτική μας φυλακίζει. Όταν έχετε μια πολιτική και μια ιδεολογία είστε υποχρεωμένοι να μοιάζετε με άλλους. Αντίθετα η τέχνη μας απελευθερώνει. Η διαδικασία της τέχνης κατευθύνεται στην αυθεντικότητα των πραγμάτων. Ψάχνοντας τον εαυτό μας μπαίνουμε στον δρόμο της ελευθερίας. Ο κινηματογράφος είναι μια τέχνη που, όσο περισσότερο την ασκούμε τόσο περισσότερο την ερωτευόμαστε.

Χρήστος Καλλιόπης

«Η ζωή έχει να προσφέρει όταν αντιμετωπίζεται από την θετική της μεριά»

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ / PROGRAMME

ΟΛΥΜΠΙΟΝ I	ΟΛΥΜΠΙΟΝ II	ΠΑΛΛΑΣ	ΠΛΑΤΕΙΑ I	ΠΛΑΤΕΙΑ II	ΠΛΑΤΕΙΑ III	ΠΛΑΤΕΙΑ IV
15:45 Greek Film Festival NEKYIA II NEKYIA II Greece / 1998 PASOIS ALEXANDROS O.V. Greek	15:30 Tribute Kurosawa Ο ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΟΣ IKIRU Japan / 1952 • O.V. Japanese	16:00 N.H. Main Programme 23 Germany / 1998 SCHMIDT HANS CHRISTIAN O.V. German • English subtitles	14:00 Tribute Greenaway ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΠΕΡΟΥ PROSPERO'S BOOKS UK / 1991 O.V. English	18:00 Tribute Pollet ΦΤΑΝΕΙ ΝΑ ΜΕΘΑΣ POURVU Q' ON AIT L' IVRESSE France / 1957 O.V. French	17:00 Asian Vision ΣΤΟΝ ΟΜΦΑΛΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ SA PUSOD NG DAGAT Philippines / 1997-98 DIAZ-ABAYA MARILOU O.V. Filipino • English subtitles	16:00 N.H. American Independents ΠΡΩΤΗ ΑΓΑΠΗ, ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΦΙΛΙ FIRST LOVE, LAST RITES USA / 1997 PERETZ JESSE O.V. English
17:15 International Competition ΦΑΡΙΑ ΤΟΝ ΑΥΤΟΥΣΤΟ MIZU NO NAKA NO HACHIGATSU Japan / 1997 TAKAHASHI YOICHIRO O.V. Japanese • English subtitles	18:00 Tribute Loach Η ΜΕΓΑΛΗ ΦΛΟΓΑ THE BIG FLAME UK / 1969 • O.V. English	18:00 N.H. Main Programme Η ΣΙΩΠΗ SOKOUT Iran / 1998 MAKHMALBAF MOHSEN O.V. Farsi • English subtitles	16:30 Tribute Koundouros ΜΑΓΙΚΗ ΠΟΛΗ MAGIKI POLI Greece / 1954 O.V. Greek	18:30 Gala France / 1961 O.V. French	19:15 Out of Competition Ο ΚΥΡΙΟΣ ΖΑΟ ZHAO XIAN SHENG China / 1998 LU YUE O.V. Mandarin • English subtitles	18:00 N.H. Main Programme ΘΕΤΟΣ ΓΙΟΣ BESHKEMPIR Kyrgyzstan, France / 1998 ABDIKALIKOV AKTAN O.V. Russian • English subtitles
19:00 Tribute Koundouros Ο ΔΡΑΚΟΣ O DRAKOS Greece / 1956 O.V. Greek	19:50 Tribute Pollet Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΕΚΑΤΟ ΠΡΟΣΩΠΑ LA FEMME AUX CENTS VISAGES France / 1966 • O.V. French	20:00 N.H. 3x3 Pons ΧΑΔΙΑ CARICIES Spain / 1997 O.V. Catalan • English subtitles	18:30 I.C./Greek Film Festival ΡΟΔΙΝΑ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ RODINA AKROGIALIA Greece / 1998 HATZIS EFTHIMIOS O.V. Greek	20:00 Cinema Treasures Revisited Ο ΑΡΧΟΝ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ THE TOUCH OF EVIL USA / 1953 ORSON WELLES O.V. English	21:00 Asian Vision 12 ΟΡΟΦΟΙ 12 STOREYS Singapore / 1997 KHOO ERIC O.V. English/Mandarin/Chinese etc. • English subtitles	20:30 N.H. Good Machine Ο ΜΥΘΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΩΝ THE MYTH OF FINGERPRINTS USA / 1997 FREUNDLICH BART O.V. English
21:30 Greek Film Festival ΑΙΝΙΓΜΑ ENIGMA Greece / 1998 SOLDATOS YIANNIS O.V. Greek	21:30 Tribute Loach ΜΕΡΕΣ ΕΛΠΙΔΑΣ (3ο μέρος) DAYS OF HOPE (Part 3) UK / 1975 • O.V. English	22:30 N.H. Main Programme ΛΟΛΑ ΤΡΕΞ LOLA RENNT Germany / 1998 TYKWER TOM O.V. German • English subtitles	20:30 Tribute Koundouros ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ TO POTAMI Greece / 1960 O.V. Greek	22:30 Tribute Pollet ΜΙΑ ΣΦΑΙΡΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ UNE BALLE AU COEUR France / Greece / 1965 O.V. French	23:00 International Competition ΜΟΝΟ Ο ΘΕΟΣ ΜΕ ΒΛΕΠΕΙ DIEU SEUL ME VOIT France / 1998 PODALYDES BRUNO O.V. French	23:00 N.H. American Independents ΚΛΑΙΡ ΝΤΟΛΑΝ CLAIRE DOLAN USA / France / 1998 KERRIGAN LODGE O.V. English
23:30 Out of Competition ΕΛΒΙΣ ΚΑΙ ΜΕΡΙΛΙΝ ELVIS & MERILYN Italy / 1998 MANNI ARMANDO O.V. Ita/Run/Fren/Bulg/Serb • English sub.	23:00 N.H. 3X3 Marcel Gisler ΟΙ ΛΗΣΤΕΣ ΤΗΣ ΜΕΡΑΞ TAGEDIEBE Germany / 1985 • O.V. German/French		23:00 Tribute Koundouros ΜΠΑΠΥΡΟΝ, ΜΠΑΛΑΝΤΑ ΠΑ ΕΝΑ ΔΑΙΜΟΝΑ BYRON, BALANDA GIA ENA DEMONA Greece / 1992 O.V. Greek/English			

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Παράθυρο

12 Όροφοι (12 Storeys)

του Eric Choo (Σιγκαπούρη, 1997)

Πρότυπο πετυχημένης οικιστικής πολιτικής, η Σιγκαπούρη έχει κάτι αξιοσημείωτο για ασιατική μεγαλούπολη: το 85% των κατοίκων της ζουν στα ομοιόμορφα διαμερίσματα των 12όροφων τεράστιων πολυκατοικιών της. Αυτές όμως οι πολυκατοικίες είναι και ένας τόπος μίας ιδιόμορφης πολιτισμικής επαφής και συνάντησης, ένα είδος "melting pot": οι ένοικοι αυτών των διαμερισμάτων ανήκουν σ' όλες τις εθνότητες που απαρτίζουν το πολυεθνικό μωσαϊκό της σύγχρονης Σιγκαπούρης. Κινέζοι, Ινδοί, Μαλαισιανοί συνυπάρχουν μέσα στον ίδιο χώρο.

Σ' αυτήν την κοινωνική πραγματικότητα στηρίχθηκε ο νεαρός σκηνοθέτης για να γυρίσει την δεύτερη ταινία του. Τρεις ιστορίες διαπλέκονται στην αφηγηματική γραμμή, καθώς διαδραματίζονται την ίδια μέρα στην ίδια πολυκατοικία: Στην πρώτη ένας μεσήλικας άν-

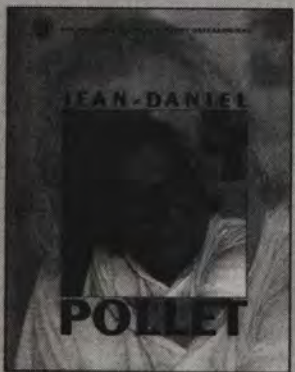
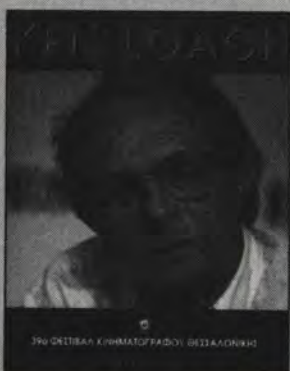
δρας φέρνει στο σπίτι του μια γυναίκα που κατάγεται από την Κίνα. Στην δεύτερη ιστορία μια μοναχική γυναίκα που ζει με τις αναμνήσεις της μητέρας της, βρίσκεται στα όρια της κατάθλιψης. Ενώ τέλος, η τελευταία ιστορία περιστρέφεται γύρω από τις σχέσεις

τριών αδελφών. Και πίσω και πέρα απ' αυτές τις τρεις ιστορίες, το φάντασμα ενός άνδρα που αυτοκτόνησε πέφτοντας από την πολυκατοικία, να παρακολουθεί τα πρόσωπα και τα μικρά τους δράματα. Αποστρέφοντας το βλέμμα του από ένα χολιγουντιανού τύπου κινηματογράφου - "πρέπει να γυρίζουμε ταινίες που να έχουν σχέση με αυτό που ξέρουμε", η σκηνοθεσία αντιμετωπίζει αυτές τις πολυκατοικίες ως έναν ιδιόμορφο δραματικό χώρο. Αναζητά μέσα σ' αυτούς τους γεμάτους κόσμο χώρο ως αυτό που κρύβεται: την μοναξιά και την αποξένωση.

Δ.Μ.

Εκδόσεις του Φεστιβάλ

Αγαπητέ επισκέπτη του Φεστιβάλ Κινηματογράφου,

Η Ford Motor Hellas είναι υπερήφανη που το Φεστιβάλ Κινηματογράφου, το οποίο πραγματοποιείται στην όμορφη και ιστορική πόλη της Θεσσαλονίκης, δίνει την ευκαιρία για το λανσάρισμα του νέου Ford Focus.

Η Όπερα-Πολυθέαμα του Peter Greenaway -100 αντικείμενα που αντιπροσωπεύουν τον κόσμο- καθώς και η αναδρομική προβολή και η έκθεση των σύγχρονων έργων του, ταυτίζονται με το πνεύμα του νέου διακεκριμένου αυτοκινήτου της Ford. Το Ford Focus ουσιαστικά εκφράζει μια νέα εποχή για τη Ford - προοδευτικός και μοντέρνος σχεδιασμός, τέλεια οδηγική συμπεριφορά, εσωτερικοί χώροι που θα θέσουν νέα πρότυπα για τα αυτοκίνητα της κατηγορίας του και φυσικά ασύγκριτα επίπεδα ασφάλειας.

Έχω τη χαρά να σας καλωσορίσω σε αυτή τη νέα εποχή της Ford και στο 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Ann-Charlott Fischer

Ann-Charlott Fischer
Γενική Διευθύντρια
Ford Motor Hellas A.E.B.E.

fordfocus

Goran Paskal

Η Πυριτιδαποθήκη των

(...) Ο πρόσφατος πόλεμος στην Γιουγκοσλαβία δεν έχει επηρεάσει το σκηνοθετικό μου ύφος. Το θέμα όμως της ταινίας είναι άμεσα επηρεασμένο απ' αυτόν. Πάντα έκανα ταινίες για συνηθισμένους ανθρώπους και οι ιστορίες των ταινιών μου ήταν πάντοτε απλές ιστορίες. Αυτή η ταινία είναι παρόμοια με τις προηγούμενες ταινίες, όμως τώρα η ιστορία είναι πιο δυνατή, πιο σκληρή. Επειδή η ζωή, λόγω του πολέμου, έγινε σκληρότερη στην χώρα μου, διάλεξα ένα θέμα που είναι πολύ πιο σκληρό από τις προηγούμενες ταινίες μου.

(...) Ήθελα πολύ να κάνω αυτήν την ταινία: είναι η επιστροφή μου στην χώρα μου. Πριν απ' αυτήν ζούσα στο εξωτερικό και έκανα ταινίες σε ξένες χώρες (όπως στις ΗΠΑ).

(...) Το θεατρικό έργο του Dejan Dukovski ήταν μια πολύ καλή βάση για το σενάριο. Όταν το διάβασα έμεινα έκπληκτος για το πόσο καλά είχε κατανοήσει την παραφροσύνη και την παράνοια που επικρατεί στα Βαλκάνια.

(...) Δεν είναι μια πολιτική ταινία με την στενή έννοια του όρου. Κατά βάση όμως έχει πολιτικές σημασίες. Μιλάει για το τι γίνεται τώρα στην χώρα μου. Ήθελα να κάνω μια δή-

λωση, μέσω της ταινίας, σχετικά με το που βρισκόμαστε τώρα. Είμαι Σέρβος και ήθελα να δείξω τι συμβαίνει σήμερα στην χώρα μου με το εμπόργκο. Παρ' όλο που το εμπόργκο διαρκεί ήδη 5 χρόνια-επιβλήθηκε για να εξασθενήσει το καθεστώς του Μιλόσεβιτς; στην πραγματικότητα αυτούς που έπληξε ήταν οι απλοί και συνηθισμένοι άνθρωποι. Οι άνθρωποι αμείβονται με εξευτελιστικούς μισθούς, οι ηθικές αξίες έχουν καταστραφεί και η μεσαία τάξη έχει πλήρως εξαφανιστεί. Σήμερα στην Σερβία υπάρχει ανεργία, φτώχεια, δυστυχία, εγκληματικότητα-υπάρχει οργανωμένη Μαφία που ελέγχει τα πάντα.

(...) Οι άνθρωποι στην ταινία είναι φυσιολογικοί, κανονικοί άνθρωποι που ζουν μέσα σ' αυτήν την κατάσταση: είναι σαν βρίσκονται φυλακισμένοι, παγιδευμένοι σ' αυτήν την κατάσταση και είναι έτοιμοι να εκραγούν όπως μια Πυριτιδαποθήκη.

(...) Δεν υπάρχει πραγματική δημοκρατία στην χώρα μου. Δεν μπορούμε να μιλάμε για δημοκρατία όταν η ύπαρξή σου βρίσκεται υπό περιορισμό. Δεν υπάρχουν χρήματα δεν υπάρχει δημοκρατία. Δεν νομίζω ότι μπορείς να αγοράσεις την δημοκρα-

Ο ΣΤΗΝ Ασία

Στον ομφαλό της θάλασσας (Sa pusog ng dagat)

της Marilou Diaz-Abaya (Φιλιππίνες, 1997-98)

Με σπουδές κινηματογράφου στο Λος Άντζελες και στο Λονδίνο, η Marilou Diaz-Abaya έχει ως κέντρο της κινηματογραφικής της δραστηριότητας τις αγωνίες και τους αγώνες των γυναικών των Φιλιππίνων. Όμως σ' αυτή της την ταινία κεντρικός χαρακτήρας είναι ένας άνδρας και η αφήγηση οικοδομείται γύρω από τις αναμνήσεις που διατηρεί από τον γενέθλιό του τόπο.

Ο χώρος όπου διαδραματίζεται η ιστορία είναι ένα από τα πιο ειδυλλιακά νησιά των Φιλιππίνων. Το νησί που μεγαλώνει ο ήρωας είναι ένας κόσμος που καθορίζεται από την παρουσία της θάλασσας και τον γαλάζιο ουρανό. Οι αναμνήσεις του από το νησί κυριαρχούνται από την παρουσία της μητέρας του -ο πατέρας του έχει σκοτωθεί από καρχαρία- και τους εφηβικούς του έρωτες. Μια ερωτική απογοήτευση, η ερωτική του

σχέση με μια μεγαλύτερη γυναίκα, μια παράνομη σχέση που διατηρεί η μητέρα του μ' έναν παντρεμένο και η οποία καταλήγει σε μία ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη είναι τα επεισόδια που κυριαρχούν στην αφήγηση.

Η σκηνοθεσία αποφεύγει τους μελοδραματικούς σκοπέλους του θέματος, επιμένοντας στο να παρατηρεί με διαπεραστικό βλέμμα τα πρόσωπα της ταινίας. Πέρα από τα συναισθήματα του κεντρικού χαρακτήρα, που κυριαρχούν φυσιολογικά στην αφήγηση, αυτό που κυρίως αναδύεται από την ταινία είναι οι κάτοικοι του νησιού. Καθώς ο κόσμος τους σημαδεύεται από την δυναστική παρουσία της θάλασσας, οι προλήψεις και η μαγεία είναι γι' αυτούς το ίδιο σημαντικό με την επίσημη θρησκεία. Αξίζει να σημειωθεί ότι αρκετοί από τους ηθοποιούς της ταινίας είναι ερασιτέχνες.

Δ.Μ.

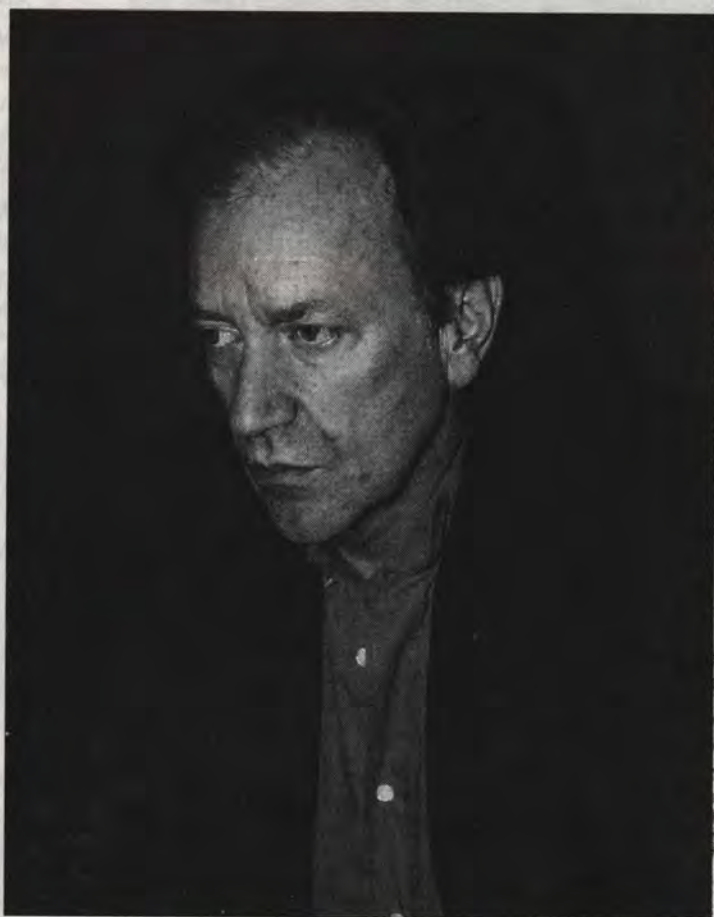
vic

λκανίων

τία, όμως όταν ζεις σε μια τέτοια κατάσταση, σαν αυτή που περιέγραψα, δεν μπορείς να μιλάς για πραγματική δημοκρατία.

(...) Εχω επηρεαστεί πολύ από τον Ιταλικό Νεορεαλισμό. Εκεί μπορείς να βρεις αληθινές ιστορίες με απλούς ανθρώπους. Όταν είδα την ταινία *Κλέφτης Ποδηλάτων* αποφάσισα να γίνω σκηνοθέτης. Ο Μπουγιουέλ μ' αρέσει πολύ: είναι ο σκηνοθέτης που με έχει επηρεάσει πιο πολύ. Επίσης έχω επηρεαστεί και από τον προπολεμικό γαλλικό ποιητικό ρεαλισμό, ειδικότερα από τον Ρενουάρ. Όμως η ταινία που κατά την άποψη μου θα μπορούσε να αντιπροσωπεύει όλο σινεμά είναι το *Miracolo in Milano* (Θαύμα στο Μιλάνο) του Βιτόριο Ντε Σίκα: σ' αυτή την ταινία ο σκηνοθέτης υπερβαίνει τα όρια του ρεαλισμού.

(...) Με αρέσει να πηγαίνω σινεμά. Όταν βλέπεις μια ταινία και σκέφτεσαι τις δικές σου προσωπικές εμπειρίες από την ζωή, τότε με κάποιον τρόπο συνδέεις αυτά που συμβαίνουν στην οδόνη με αυτά που συμβαίνουν σε σένα. Είναι σαν να μπαίνεις σ' ένα διάλογο με αυτά που διαδραματίζονται στην ταινία που βλέπεις: ανταλλάσσεις αυτά που συμβαίνουν σ' εσένα με αυτά που συμβαίνουν στην οδόνη.

Πρόεδρος της Κριτικής Επιτροπής
και σκηνοθέτης της ταινίας Πυριτιδαποθήκη

Η συνέντευξη δόθηκε στον συντάκτη του ΠΡΩΤΟΥ ΠΛΑΝΟΥ, Δημήτρη Μπάμπα

Καραόκε μπαρ / Fun-Bar Karaoke

του Pen-Ek Ratanaruang (Ταϊλάνδη, 1997)

Έχοντας σπουδές ιστορίας της τέχνης στη Νέα Υόρκη και προϋπηρεσία ως γραφίστας, ο Pen-Ek Ratanaruang, ασχολήθηκε κυρίως με την σκηνοθεσία διαφημιστικών πριν περάσει στην σκηνοθεσία της πρώτης ταινίας.

Κεντρικό πρόσωπο σ' αυτήν μία προληπτική νεαρή κοπέλα, που ονειρεύεται συνεχώς την νεκρή της μητέρα. Η επίσκεψή της σ' ένα μνήμες της προσφέρει μία εξήγηση γι' αυτό το επαναλαμβανόμενο όνειρο: ο πατέρας της θα πεθάνει μόλις ολοκληρωθεί η κατασκευή του σπιτιού τους. Ο πατέρας της νεαρής κοπέλας, ένα φανατικός των μπαρ ΚΑΡΑΟΚΕ όπου οι θαμώνες τραγουδούν με την συνοδεία προηχογραφημένης μουσικής, γνωρίζει ένα βράδυ την γυναίκα των ονείρων του. Παρ' όλο που αυτή η σχέση θα δημιουργήσει πολλά προβλήματα ο πατέρας της ηρωίδας μοιάζει να επιμένει σ' αυτή. Μέσα στην αφήγηση εκτός από τα προηγούμενα πρόσωπα, ο θεατής θα συναντήσει έναν Κινέζο μαφιόζο, έναν εκτελεστή και μια φίλη της νεαρής κοπέλας.

Επανερχόμενη η σκηνοθεσία συνεχώς στο όνειρο της νεαρής ηρωίδας με την μητέρα της, προσδιορίζει και το στόχο της: είναι η διάλυση των οικογενειακών σχέσεων και το συναισθηματικό κενό της ηρωίδας. Ο σαρκασμός και η ειρωνεία που συνοδεύουν την περιγραφή των σχέσεων πατέρα-κόρης, δίνουν πολλές φορές ένα κωμικό τόνο που αντισταθμίζει την ένταση. Πίσω από τα αστραφτερά κτιριακά συγκροτήματα της Μπαγκκόνγκ -πόλη που διαδραματίζεται η ιστορία- πίσω από μία κοινωνία που έχει απολέσει την πολιτισμική της ταυτότητα και έχει αποδεχθεί πλήρως τον δυτικό τρόπο ζωής, ο σκηνοθέτης αναζητά αυτό που απέμεινε: δηλαδή τα ψήγματα ενός παλιού πολιτισμού που πιστεύει ακόμα σε "πνεύματα και φαντάσματα".

Δ.Μ.

«Η ταινία βασίζεται σ' ένα πραγματικό όνειρο που ένας φίλος μου αφηγήθηκε. Όλα τα κεντρικά πρόσωπα της ταινίας βασίζονται σε ανθρώπους που ξέρω. Αν και το σενάριο έχει γραφτεί ως ένα δράμα, η ίδια η ταινία είναι μια κοινωνική μελέτη για την πόλη της Μπανγκόκ και τους κατοίκους της. Εξωτερικά, η Μπανγκόκ είναι σαν μία οποιαδήποτε άλλη μεγαλούπολη του κόσμου. Γεμάτη από ψηλά μοντέρνα κτήρια. Δρόμους γεμάτους αυτοκίνητα. Φαστ-φουντ σε κάθε γωνία. Με μεσοαστούς που φοράνε Armani και Paul Smith. Μ' άλλα λόγια είναι μία τελείως δυτική πόλη.

Όμως οι άνθρωποι που κατοικούν στη πόλη εξακολουθούν να τηγανίζουν κάθε βδομάδα στα μνήμες για να τα ρωτήσουν τι να κάνουν με την ζωή τους. Πιστεύουν ακόμα στα πνεύματα και τα φαντάσματα.

Η πρόθεση μου είναι να δω πως αυτά τα δύο αντίθετα άκρα συνυπάρχουν. Όταν η ταινία ολοκληρώθηκε αισθάνθηκα ότι μια μελέτη για ένα τέτοιο θέμα δεν μπορεί τελικά να αποφύγει από το να γίνει μία σάτιρα.»

(ο σκηνοθέτης Pen-Ek Ratanaruang για την ταινία του ΚΑΡΑΟΚΕ ΜΠΑΡ)

PEN-EK RATANARUANG

FAMILY SNAPS. Robert Capa and Henri Cartier-Bresson, who founded the Magnum Agency, are as legendary as many of the personalities whose lives they have recorded on film. Through their photographs of Orson Welles, Buster Keaton, John Huston, Sophia Loren, Charlie Chaplin, Francois Truffaut and countless others, the Magnum Agency opened a window on the magical world of cinema to outsiders. Magnum Cinema, a collection of 205 photographs of leading filmmakers and stars offers more than insight into the behind-the-lens world of the cinema - it allows glimpses at the personal side of legendary figures such as Marilyn Monroe. The exhibition, which opened at the Mylos arts complex, is, in the words of Thessaloniki Film Festival director Michel Demopoulos "the greatest exhibition on cinema" - and that is without exaggeration.

SOUNDS FISHY. Competition screenings continue today with "Mizu no naka no hachigatsu" (Fishes in August, 1998, 90 mins, Japan), the first feature film by Yoichiro Takahashi. The Tokyo-born director has made the leap from television documentaries to the big screen with an adaptation of Natsuo Sekikawa's novel about friendship, rivalry and first love. Kenji has a crush on classmate Reiko but she is infatuated with Arai and, to make matters worse, asks Kenji to set her up with Arai. But Arai guesses that Kenji is in love with Reiko and offers to act as matchmaker.

FRATERNAL FUN. Actor-director relationships can be strained even without the added complications of a sibling relationship. "Obviously, it's difficult to work together," admitted Denis Podalydes, star of brother Bruno Podalydes's "Dieul seul me voit" (God's Got My Number, 1998, 118 mins, France) which is being screened in competition. Denis may be the one with the Woody Allen looks but he says that Bruno is actually the funny one of the two.

ANOTHER LIFE. Efthymis Hatzis, whose parents emigrated to the United States when he was two, has found himself inexplicably drawn back to the country by a literary figure from a slightly earlier era, Alexandros Papadiamantis. "Ta Rodina Akroyialia" (Shores of Twilight, 1997/98, 100 mins, Greece), which is being screened here in competition, is based on a Papadiamantis story. "Something very strange happened when the text was being read to me," he said. "The words worked inside me without my understanding them." Papadiamantis's work may be from a bygone era but they enclose a message - even for someone raised at the breakneck pace of New York. "Reading Papadiamantis is an internal cleansing, like drinking a glass of fresh water," said Hatzis. "[Papadiamantis] suggests alternatives for our lives."

DREAMWEAVER. Alexandros Evangelos Fassois has chosen the eleventh book of Homer's "Odyssey" as the title of his animated documentary "Nekyia II" (1998, 70 mins, Greece) being screened today in the Greek competition. Fassois has described his very stylized film as "an ambient film for the art of dreaming."

AESCHYLUS ANIMATED. Kostas Sfikas, another veteran of the Greek cinema, has also found inspiration in the classics for his new film, "Promithus enandiodromom" (Prometheus Retrogressing, 1998, 76 mins, Greece) which is the running for one of the State Film Awards. Also

Tales of cinematic friendships

animated, it focuses on the Aeschylus version of the myth of Prometheus in which the giant delves inside himself to cast his own bonds. "I make a type of film that comes into conflict with other forms," the director said at a brief news conference at which he (unsuccessfully) sought to turn the tables on reporters by trying to address questions to them. "As Marx said, it's not what you think of your work that counts but it's what others [think of it] that does," he said.

MORE MYTHS. Myths seem to have replaced migrants as a festival theme this year - at least in the Greek section. Giorgos Lazopoulos's first feature "Medusa" (1998, 83 mins, Greece) adds a corollary to the myth of Medusa - not only to men who lay eyes on her turn to stone but women who do replace her, with the old Medusa collapsing into a pile of sand. "I had always said that I had wanted to make a 'serious' film that wasn't necessarily serious," Lazopoulos said. "Myths are something serious that say a lot - and although we usually don't know what they are saying, we can feel it. Myths are usually presented in tragedies - which are 'serious' - but that is not the approach I wanted to take."

EXPANDING HORIZONS. Dimitris Eipides has proven (once again) that he has an unerring eye for talent and cinema trends. "Lola Rennt" (Run Lola Run, 1998, 81 mins, Germany) is one of the films nominated for the European Film Awards. The third feature for German director Tom Tykwer, it is a romantic urban thriller in which a twenty minute run can mean the difference between life and death for the protagonists.

BALKAN MEMORY. The Albanian film industry produces an average of two or three movies a year, so the inclusion of Vladimir Pifti's "Dasma e Sakos" (Sako's Wedding, 1998, 100 mins, Albania) in the Balkan Survey section is a real treat for audiences. Bucking the trend of Balkan war movies, "Sako's Wedding" is set in the southern town of Gjirokastr in the pre-Enver Hoxha era. "Regardless of what period it is set in, the film speaks a lot about what is happening in Albanian today," Pifti said. "I didn't want to speak about ideologies. I believe it is a human film with a dimension that is larger than a specific era. What we see in it is what happens in any period [when a country] is under dictatorship."

FAMILY SAGA. Alexander the Great features in Nuri Bilge Ceylan's "Kasaba" (The Town, 1998, 85 mins, bw, Turkey) because Alexander also "featured" in the life of the director and his sister, Emine Ceylan, on whose autobiographical story "Corn Field" the film is based. "[Ceylan's] father had many books about Alexander and this was something he grew up with and wanted to incorporate in the film," said producer Sadik Incensu. Indeed much of Emine Ceylan's story grew from the tales their grandfather told them as children.

QUOTE/UNQUOTE. "Our classical [European] education teaches us little about how Greece is today. But we do not know how things are developing" in this country or elsewhere. Denis Podalydes on how important film festivals are for exposing developments and cultures of different countries.

Diane Shugar

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 39 ΔΕΥΤΕΡΑ 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1998

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΤΗΣ, ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ, ΘΩΜΑΣ ΛΙΝΑΡΑΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΝΤΑΪΑΝΑ ΣΟΥΓΚΑΡΤ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ (ΖΑΡΖΟΝΗ), ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

